

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Da mit partis ordfører, fru Lissa Mathiasen, ikke kan være til stede i dag, har jeg lovet at varetage hendes hverv som ordfører.

Med lovforslaget lægges der her op til at indføre en klar hjemmel i indsamlingsloven, således at det er muligt at straffe udbydelsen af pyramidespil. Den strafbare handling i dette tilfælde består i at udbyde pyramidespillet, hvorimod det at indbetale indskud til initiativtagerne eller til tidligere led i pyramiden ikke bliver kriminaliseret som en selvstændig ting; det vil sige, at de unge deltagere går fri.

Forbudet mod pyramidespil bliver rettet mod arrangementer, hvor det centrale er, at der hele tiden kommer nye medlemmer til, som i kraft af deres tilskud får retten til at hverve endnu en gang nye medlemmer.

Det kan måske på nogle virke lidt dramatisk eller drastisk at sætte en strafferamme på op til 2 år. Men omvendt finder vi i Socialdemokratiet, at det er uacceptabelt i kraft af pyramidespil at kunne profitere af at lokke primært noget naive unge ind med løfter om store, letjente penge.

Forudsætningen for, at disse mange penge kommer, er jo netop, at det lykkes at lokke nye venner eller kammerater med ind eller ved hjælp af en pågående markedsføring at finde andre nye ofre.

Denne fremgangsmåde og den kynisme, som ligger bag udbydelsen af disse spil, er absolut forkastelig. Og jeg skal ikke undlade at udtrykke min tilfredshed med, at justitsministeren gav sig den fornødne tid til at fremlægge dette lovforslag. Nok en gang viste det sig, at det er klogt ikke at forhaste sig. Vi har haft glæde af at afvente Østre Landsrets dom, således at vi nu er på sikker grund med hensyn til, om dette lovindgreb også rammer det ønskede mål.

Jeg kan derfor på Socialdemokratiets vegne slutte med at give vores fulde opbakning til det fremsatte forslag.

Karsten Nonbo (V):

Venstre hilser det fremsatte forslag velkommen.

Den manglende lovgivning har fremavlet en mafia af hurtigt-snakkende, uproduktive og oversmarte gangstere, hvis livssyn består i at finde niches til at udnytte og skumme gevinsten af andre, måske lidt naive, menneskers søgen

efter den letkøbte lykke, nemlig troen på, at meget kommer af lidt.

Venstre noterer sig med tilfredshed, at der i definitionen af et pyramidespil lægges op til, at der også indgår andre økonomiske værdier end penge, og at det er nok, at deltagerne stilles en mulighed for økonomisk gevinst i udsigt.

Endvidere ser vi med glæde, at strafferammen for overtrædelse af loven rummer mulighed for varetægtsfængsling; således at sagerne kan efterforskes uden for megen påvirkning fra gerningsmændenes side. Nu skal man ikke have en ensidig medlidenhed med dem, som entrerer i et pyramidespil, hvad enten de er blevet besnasket, narret eller på anden måde vildledt. Fælles for dem alle er jo, at de er gået ind i et arrangement i det store håb at score nogle nemme penge.

Hvor tror de så, de nemme penge kommer fra? Ja, man skal være noget naiv for at tro, at der er tale om ekstrabevillinger på børnepengeområdet. Mærkeligt nok kommer anmeldelserne om snyd i et pyramidespil fra de mennesker, som alle har en negativ saldo på pyramidespilskontoen. Anmeldelserne kommer ikke straks efter, at de har indbetalt til pyramidespillet, men først, når de senere opdager, at der ikke kommer penge ind på deres konto, som de troede, da de med store dollartegn i øjnene foretog deres egen investering.

Det er derfor med stor undren, at man i lovforslagets fremsættelse kan læse: »Den blotte indbetaling af indskud til initiativtagerne eller tidligere led i pyramiden er således ikke selvstændigt kriminaliseret.«

Justitsministeren har overvejet dette, men ikke fundet det rigtigt at kriminalisere den blotte deltagelse i spillet.

Så spørger jeg: Hvorfor ikke? Enhver indbetaling må vel være et forsøg på at udbyde og videreføre pyramidespillet. Det er vel ikke for at opnå et socialt fællesskab, at man indbetaler 20.000 kr. Nej, det er nok med det klare forsæt at få dem igen flerfoldigt.

Groft sagt er der to slags pyramidespilskriminelle: De, der får udbytte, og de, der står med en lang næse. Ved at afkriminalisere sidste led vanskeliggøres sagernes efterforskning. Hvor når skal man afhøres som forurettet og hvornår som sigtet? Hvad nu hvis pengene pludselig vælter ind, efter at man har foretaget politianmeldelse og er afhørt som forurettet? Kan den forklaring, man brugte ved anmeldelsen, bruges som en forklaring mod en sigtet?